

TMF past onderwijs-actie aan

AMSTERDAM – Muziekzender TMF gaat een gerucht makende onderwijsactie aanpassen na kritiek van Tweede Kamerleden en de CNV Onderwijsbond. Scholieren werden opgeroepen filmpjes te sturen naar de website www.kijkdittou.nl. Daarop moest te zien zijn hoe medescholieren de klas uit werden gestuurd door leraren. (ANP)

Cambridge benadert soapserie EastEnders

LONDEN – De Britse universiteit Cambridge probeert haar elitaire imago van zich af te schudden. De communicatieafdeling van de onderwijsinstelling heeft suggesties voor verhaallijnen doorgegeven aan de scenarioschrijvers van populaire Britse soaps om studenten uit het arbeidersmilieu aan te trekken. (ANP)

Van Inkel verlengt contract bij Q-Music

AMSTERDAM – DeeJay Jeroen van Inkel blijft de komende jaren bij Q-music te horen. De programmamaker verlengt zijn contract en blijft elke werkdag tussen 16.00 en 18.00 uur presenteren. Programmadirecteur Wouter van der Goes is blij: "Jeroen hoort bij Q en weet als geen ander het positieve gevoel van het station neer te zetten."

BNN verkoopt aandelen met nieuwe campagne

AMSTERDAM – BNN houdt uitverkoop. De jongerenomroep startte gisteren de nieuwe ledenwerfcampagne Koop Dit. Word Lid. De B-omroep heeft op dit moment 226.000 leden en wil doorgroeiën, wat BNN meer zendtijd en geld oplevert. Met de nieuwe campagne kan iedereen voor 5,73 euro per jaar een aandeel BNN kopen. (ANP)

‘Ze willen één stem horen’

Hassan Rachidi, directeur van Al Jazeera Marokko, staat voor de rechter omdat zijn zender de ‘nationale eenheid’ op het spel zou hebben gezet. ‘Wij kiezen geen partij.’

NADINE VAN LOON

In zijn werkkamer in Rabat oogt Hassan Rachidi (51), directeur van Al Jazeera Marokko, ontspannen. Hij schuift het raam wat verder open en excuseert zich voor zijn roken. "Een slechte eigenschap van journalisten." In afwachting van zijn hoger beroep, en omdat zijn persaccreditatie is ingetrokken, vult Rachidi, die ooit voor de Wereldomroep werkte en daar een Nederlands paspoort aan overhield, zijn dagen met mailen en de administratie. Zijn team mag wel sinds een week het land weer in om te filmen. Al is de autorisatie voorlopig één maand geldig.

Begin juni meldde de Qatarse zender dat in de zuid-Marokkaanse havenstad Sidi Ifni volgens lokale mensenrechtenorganisaties doden waren gevallen bij botsingen tussen

de politie en demonstranten. Al Jazeera zond ook de ontkenning van de overheid uit, maar Rachidi moest alsnog voorkomen. Hij had de 'nationale eenheid' op het spel gezet; naast de islam en het koningshuis één van de heilige huisjes in Marokko's perswet.

Achmed Benchemsi, hoofdredacteur van het franstalige weekblad *Tel Quel* hangt al een jaar een gevangenisstraf boven het hoofd omdat hij in een commentaar twijfelde aan de oprechtheid van de wens van Mohammed VI Marokko te democratiseren. Eerder kreeg het Arabischstalige zusterblad *Nichane* een publicatieverbod en hoge boete voor het publiceren van populaire moppen over de voormalige koning en de profeet Mohammed.

Weken beheerste de rechtszaak

van Rachidi de koppen in de Marokkaanse pers. 'Al Jazeera gemul-korfd'. Of juist: 'wie wil Marokko destabileren?' Marokkanen waren voor of tegen hem. Op 11 juli ont-snapte hij aan een gevangenisstraf, maar kreeg wel een boete van 4500 euro opgelegd voor 'het verspreiden van valse informatie' die destabiliserend had kunnen werken.

Waar liep het mis? Volgens Rachidi vanaf september vorig jaar, tijdens de verkiezingen. "De autoriteiten beschuldigden ons ervan de islamisten te veel aan het woord te laten. Ten onrechte, want wij dicteren onze kijkers niet hoe ze moeten denken. Wij kiezen geen partij. Onze hoofdredactionele lijn schrijft voor dat we altijd de twee kanten van een verhaal moeten tonen. Maar het is lastig in de Arabische wereld daarin een balans te vinden. Mensen willen slechts één stem horen."

De relatief grote persvrijheid in Marokko was voor Rachidi reden om begin 2000 in Doha te pleiten voor het lanceren van een regionaal nieuwsbulletin vanuit Rabat. "Ma-

rokko is het enige land in de Maghreb waar de regering niet het monopolie op de audiovisuele media heeft. De Europese pers is overal verkrijgbaar."

Hij roemt de zich steeds uitbreidende Marokkaanse pers, elke maand verschijnen nieuwe titels op de markt. In 2003 kregen zijn plannen groen licht. "De Marokkaanse autoriteiten hebben ons vanaf de allereerste dag goed ontvangen." Die presenteerden de komst van de

‘Onze rol als journalist is voor toenadering zorgen’

satellietzender trots als bewijs van openheid.

In november 2006 werd het eerste Maghreb nieuwsbulletin een feit. Het programma trok al snel een miljoenenpubliek. Hoe hij dit succes verklaart? "Wij hadden altijd al veel kijkers in de Maghreb, maar ons nieuws ging nooit over hen." Rachidi wilde de Arabieren van Libanon tot Soedan laten zien wat in de Maghreb speelt, maar ook de Noord-Afrikanen een spiegel voorhouden. De problemen van dichtbij benaderen.

Ook op andere manieren ziet hij zijn Journal du Maghreb het media-

landschap veranderen. "In Marokko kun je geen kranten uit buurlanden kopen. Niemand kent elkaar. De landen richten hun aandacht traditioneel op Europa, de VS en het Midden Oosten. Na onze uitzending over de verkiezingen in Mauritanië, begonnen de Marokkanen zich plots voor dat land te interesseren. Ook de Marokkaanse en de Algerijnse TV stuurden er daarna een ploeg heen. Toen wist ik dat ons project voor toenadering kan zorgen. En dat is onze rol als journalist."

Rachidi erkent dat de grote invloed van Al Jazeera voor de overheid reden is de zender extra in de gaten te houden. Haar verwijt dat het nieuwsbulletin te zeer de zwarte kant van de Marokkaanse actualiteit belichtte, kwam aan. "Marokko heeft op veel terreinen vooruitgang geboekt. Daar moesten we ons misschien meer voor interesseren." Inderdaad, na deze kritiek deed hij bewuster zijn best ook de positieve ontwikkelingen aandacht te geven. "Dat zie ik niet als een handicap. Het werd ons niet opgelegd. Maar soms let je niet op zaken die toch ons werk hier kunnen faciliteren."

Het mocht niet baten. De spanning was al te hoog opgelopen. Dat zijn rechtszaak er alle schijn van heeft vooral een politiek proces te zijn, is een stelling waar Rachidi niet op ingaat. Zijn verontwaardiging richt zich op de juridische fou-

geenuitzendinggemist.nl

horen, zien en surfen

‘Nieuws

Krant, televisie, radio, weekbladen of toch liever internet? Wie gebruikt welke media en waarom?

Charles Groenhuijsen, journalist en schrijver, oud-NOS-correspondent.

Dode Rotterdammer lid rapband Bloedserieus

ROTTERDAM – De 29-jarige Rotterdammer die zondag werd doodgestoken maakte onder het pseudoniem Insane deel uit van de rapformatie Bloedserieus. De bekende rapper Kempi was vroeger ook lid van de band, maar heeft nu ruzie met de bandleden en zit in de gevangenis. De documentaire *Free Kempi* is dit weekend op tv te zien.

Bollywood nu ook in Amerika te zien

MUMBAI – Voor het eerst zal een tv-station in Amerika Bollywoodprogramma's uitzenden. De Indiase divisie van mediagigant Rupert Murdoch heeft een contract afgesloten met Cox Communication in Noord-Virginia, waar veel Indiërs wonen. Zij kunnen nu op drie kanalen hun favoriete films en programma's via de kabel bekijken. (AP)

Al Jazeera's Hassan Rachidi: 'Ik ben ervan overtuigd dat wij geen enkele professionele misstap hebben begaan.' FOTO REUTERS

ten. "Ik ben er nog steeds van overtuigd dat wij geen enkele professionele misstap hebben begaan." Daarom is hij ook tegen de uitspraak in beroep gegaan. Hij bestrijdt het verwijt dat Al Jazeera te traag de overheidsontkenning van doden in Sidi Ifni meldde. "Wij hebben deze ontkenning vanaf de aller-

eerste berichtgeving meegenomen. Het bewijs staat op cd. Maar de rechter weigerde die te bekijken." Zijn vertrouwen in het juridische apparaat heeft hij desondanks niet verloren, zegt Rachidi. "Ik denk dat er wijzen in dit land zijn geweest, die beseften dat er een juridische fout is gemaakt en deze wilden cor-

rigeren. Daarom kreeg ik geen gevangenisstraf." Op 10 september moet Rachidi weer voorkomen. "Tot die dag doe ik als De Gaulle en geef ik tijd aan de tijd. Dit is een periode van reflectie. Voor de Marokkanen, voor Al Jazeera. Het is nooit te laat om fouten te corrigeren."

'zie ik niet op televisie'

Er gaat bij mij geen dag voorbij zonder internet. De computer staat de hele dag aan. Ik gebruik het onder andere voor research voor mijn boeken. Hoe hebben mensen dat ooit zonder internet gedaan? Als een boek af is, ga ik altijd een middagje factchecken. Dan blijken een hele hoop dingen toch anders te zijn dan je had gedacht. "Ik gebruik internet niet voor de lol. Ja, als je toch op YouTube zit kun je soms de verleiding niet weerstaan om iets guiligs aan te klikken, maar voor de rest niet." "In Amerika heb ik drie kranten: *The New York Times*, *The Washington Post* en *The Wall Street Journal*. In de VS kun je in vijf seconden je abonnement blokkeren als je er een tijdje niet bent. Dat is in Nederland heel ingewikkeld. Daarom heb ik hier online abonnementen, op de *Volkskrant* en

NRC Handelsblad. "Ze zullen het wel niet leuk vinden, maar *Google news* maakt kranten wel overbodig. Maar de krant lezen is voor mij ook een ritueel: lekker bladeren met een kopje Douwe Egberts koffie, als

'De krant lezen is voor mij een ritueel, daar kan internet niet tegenop'

mijn kinderen en mijn vrouw de deur uit zijn. Tegen dat gevoel kan geen internet op." "Toen ik nog voor de televisie werkte had ik altijd twee tv's aan, voor 'je weet maar nooit'. Het heeft ons wel eens gered, dat we iets net wat eerder wisten dan in Hilversum." "Je hebt televisie nu niet meer nodig voor het nieuws. Het jour-

naal is niet meer aan mij besteed. En daar bedoel ik niks onaardigs mee. Het is inefficiënt en ik ben een efficiënte mediagebruiker. Het moet nut hebben." "Naar shows kijk ik dus ook niet. Ik heb in Amerika wel eens een seizoen *American Idol* of 24 gevolgd, maar dat is dan meer een familiegebeuren. Maar in mijn eentje een avondje tv kijken, een avondje buizen? Dat heb ik nog nooit gedaan." "In Nederland luister ik veel naar Radio 1, maar als *Het Filiaal* komt zet ik het meteen uit en ga ik naar BNR. Ik wil zakelijk over nieuws geïnformeerd worden, franje hoeft voor mij niet." "In de auto heb ik een afstandsbediening waarmee ik snel van zender naar zender kan flippen. Dat kan ik iedereen van harte aanraden."

ELINE BESSELINK

Han Lips

God in de hel

Tegen het eind van de documentaire *Paradijs in de hel*, over de Oost-Duitse strafgevangenis Bautzen, werd de, zeker voor de atheïstisch *angehauchte* twijfelaar, prangende vraag gesteld: 'Waar was God?' De documentaire vertelde het verhaal van drie mannen, nu allen tegen de tachtig, die begin jaren vijftig tot vijftientwintig jaar strafkamp waren veroordeeld wegens spionage en 'anti-Russische activiteiten'. Die laatste bestonden uit niet veel meer dan spelen in een bigband en het vermeend illegaal importeren van Amerikaanse bladmuziek. Eén van de mannen had tijdens een gesprek met vrienden laten vallen dat er in de haven, waar hij werkte, Russische mijnvegers werden gerepareerd. Het maakte de Russen, en later hun Oost-Duitse vazallen, weinig uit. De mannen werd gruwelijk mishandeld, maar konden op een gegeven moment deel uitmaken van een christelijk kerkkoor, dat de overheid had opgericht om het slechte imago van de socialistische deelstaat in het buitenland een beetje op te poetsen. Eén van hen kon tijdens het bidden van het Onze Vader de zin 'Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren' niet uitspreken. "Ich war noch ein junger Mensch," zei hij verontschuldigend, alsof de ellende die hem en zijn medegevangenen werd aangedaan niet voor zichzelf sprak. Maar hij was God nooit echt kwijtgeraakt en zingen deed hij nog steeds.

ten slotte Don LaFontaine 1940 - 2008

De doorrookte stem van Hollywood

Bioscoopbezoekers over de hele wereld herkennen zijn stem, die zo donderend, diep en vol overtuigingskracht was dat hij ook wel *The voice of God* ('De stem van God') werd genoemd. Don LaFontaine, de man die met zijn sonore, zware stemgeluid meer dan vijfduizend filmtrailers insprak, overleed maandag in Los Angeles op 68-jarige leeftijd. LaFontaine werd vooral bekend door de zinsnede "In a world...", waarmee in de loop der jaren talloze bekende trailers begonnen. Inmiddels is deze zinsnede allang een Hollywood cliché dat weer vaak geparodieerd werd. En ook hieraan verleende LaFontaine zijn stem. De stemacteur sprak onder meer de trailers van *The Terminator*, *Fatal attraction*, *Chicken run* en *Batman returns* in. Hij was ook de stem achter *The Godfather*-trailers en in de jaren zeventig de stem van Paramount Studios. Zijn favoriete filmtrailer, meldde hij later, was *The elephant man* van David Lynch.

Behalve aan filmpjes leende LaFontaine zijn stem ook aan hon-

derduizenden radio- en tv-spotjes, voor grote Amerikaanse merken als Ford, Budweiser, McDonald's en Coca-Cola. LaFontaine werd op 26 augustus 1940 in Duluth, Minnesota geboren. In zijn jonge jaren was hij geluidstechnicus bij de National Recording Studios. Hier werkte hij met Floyd Peterson, een legende in de wereld van de voice-overs en de man die de trailer van *Dr. Strangelove* insprak. In 1964 viel LaFontaine in toen een acteur niet kon komen bij het inspreken van de trailer voor *Gunfighters of Casa Grande*. Het werd het begin van een lange carrière, waarbij hij op drukke dagen soms wel 35 trailers en commercials insprak. Hij werd een zeer vermomd man, die uiteindelijk in het digitale tijdperk vanuit zijn eigen studio werkte en zijn stem de wereld instuurde. In één van de parodieën op zijn sonore Hollywoodgeluid wordt zijn stem het geluid genoemd van een twee meter lange man die vanaf zijn kindertijd heeft doorgerookt.

2007 MARK MOORMAN FOTO AP